

Juhlaseminaarin antia

Geoaloja – Geoscapes

Suomen Geologinen Seura järjesti 125. juhluvuotensa kunniaksi Geoaloja-seminaarin, jossa kuultiin puheenjohtajien mietteitä eri aiheista. Tapahtuma järjestettiin valtakunnallisten Geologian tutkijapäivien yhteydessä tiistaina 25.10.2011 Helsingin yliopiston tiloissa Physicumissa Kumpulassa. Kuulijakuntaa tapahtumassa oli kiitettävä määrä. Puheenjohtajana ensimmäisessä sessiossa oli seuran nykyinen pj. Aarno Kotilainen ja toisessa sessiossa vpj. Satu Mertanen.

Seminaarin ensimmäinen puhuja oli Heikki Papunen (pj. vuodelta 1975). Hänen esityksensä käsitteli nikkelimalmehiin liittyviä asioita, niihin liittyvää tieteen kehitystä ja malminmuodostusprosesseja.

Muistoja vuosien varrelta ja tarinoita projekteista kuultiin Tauno Piiraisenkin (pj. vuodelta 1983) esityksessä. Jälleen saimme huomata, että kehityksen kulun: paljon ehti tapahtua muutaman vuosikymmenen aikana.

Kai Hytönen (pj. vuodelta 1984) tarjoi komean kattauksen aikamme suuria geologia kuvin ja sanoin. Hauska tarina liittyen Sederholmiin ja hänen tyttärensä poikiin oli myös mieleenpainuva. Onneksi tässä kokouksessa ei vedetty tupakkaa ihan samaan malliin kuin menneinä vuosikymmeninä on ollut tapana. Kuulemma Geologisen seuran kokouksissa vietettiin tupakkatauon sijaan salin tuuletustauko.

Pekka Nurmi (pj. vuodelta 1995) palautti kuulijakunnan taas tähän päivään ja loi kat-

seen erityisesti tulevaisuuteen. Kaivosalan nousua viime vuosina ja siihen liittyvää jatkuvaa resurssitarvetta käsiteltiin Suomen, EU:n ja koko maapallon näkökulmasta. Suomessa on yhä tarve asiantuntijoille ja malmigeologiselle tutkimukselle. Suomi on myös edelleen hyvä maa harjoittaa malminetsintää – monestakin syystä (esim. hyvä perusdata, infrastruktuuri, osaaminen, turvallisuus yms.), mutta ehkä ennen kaikkea siksi, että potentiaalia malmin löytämiselle on edelleen, sekä läheltä pintaa että syvemältä kalliosta. Malmigeologisen tutkimuksen prosentuaalinen osuus koko geologisesta tutkimuksesta Suomessa on lasusuunnassa. Tehtävää siis on!

Kalevi Korsman (pj. vuodelta 1998) loi puheessaan katsauksen geologisen tutkimuksen ja yhdyskuntasuunnittelun historiaan, yhteensovittamiseen ja kehitykseen. Tässä esitelmässä saimme myös kattauksen filosofiaa, koska Korsman kävi aihepiiriään läpi tunnetun filosofin Thomas S. Kuhnin paradigmanäkemyksen valossa. Satakunta mainittiin tässä esitelmässä useampaan otteeseen. Satakunnassa onkin tehty paljon yhdyskuntaa palvelevia geologisia tutkimuksia monissa eri hankkeissa (kuten GTK:n tutkimusraportista 183 tarkemmin selviää kiinnostuneille, Korhonen 2010).

Kahvitaun jälkeen jutun juureen palasi Ilmari Haapala (pj. 1979). Hänen esitelmänsä käsitteli rapakivigraniitteihin liittyviä IGCP-projekteja. Nämä projektit ovat vaikuttaneet suuressa määrin nykyisen rapakivitietämyksen

kehitykseen. Suomalaisilla geologeilla on ollut tärkeä rooli projektien johdossa ja tutkimuksen edistämässä. Julkaisujen määrä projekteissa on ollut suuri, niin konferenssiivis- telmien kuin yksittäisten artikkelienkin osalta.

Elias Ekhdahl (pj. vuodelta 2000) esitteli GTK:n visioita tulevaisuudesta. Noin 15 minuuttia kestänyt video GTK tänään ja tulevaisuudessa oli hienosti toteutettu niin visuaalisesti kuin sisällöllisestikin.

Visioista palattiin taas perustutkimuksen pariin, kun Mikko Nironen (pj. vuodelta 2002) esitelmöi Etelä-Suomen kvartsiiteista. Tämä esitelmä herätti yleisössä jopa hieman keskustelua, mikä olikin ollut juhlaseminaarissa melko vähäistä tähän asti.

Jarmo Kohonen (pj. vuodelta 2005) esitteli yleisölle Suursaaren geologiaa kivinä ja kuvina. Esitelmä muodostui sekä valukivien että maalaustaiteen ympärille ja siinä käytiin läpi paitsi Suursaaren geologia, myös saarella tehdyn tutkimuksen historia.

Viimeisenä puhujana juhlaseminaarissa oli Kirsti Loukola-Ruskeeniemi (pj. vuodelta 2007). Hänen esitelmänsä käsitteli mustaliuskeiden malmipotentialia ja luontaisia ympäristövaikutuksia 10 vuoden aikana tehtyjen tutkimusten valossa. Esitys oli hyvin mielenkiintoinen, ja erityisesti Talvivaaran malmin luontaisiin ympäristövaikutuksiin liittyvät tiedot olivat hyödyllisiä.

Sihteerin mietteitä juhlavuodesta

Ryhtyessäni SGS:n sihteerin virkaan vuonna 2009 minulla ei ollut aavistustakaan siitä, että vuosi 2011 tulee olemaan merkittävä vuosi Seuran historiassa. Tämä kuitenkin selvisi viimeistään siinä vaiheessa, kun syksyllä 2010 suunnittelimme hallituksessa tulevan vuoden ohjelmaa. Aluksi hieman kauhistuin, sillä ideoita oli paljon ja sihteerille luonnollisesti koituu niiden toteuttamisessa runsaasti järjestelyvastuuta ja lankojen kädessä pitämistä. Hallituksessa oltiin kuitenkin yhteistuumin järjestämässä juhluvuoden tapahtumia, ja kaikki sujui yllättävän kivuttomasti.

Nyt kun katson taaksepäin kuuunutta vuotta, olen onnellinen ja tyytyväinen kaikkeen siihen, mitä olemme vuoden aikana saaneet aikaan. Erityisesti mieltä lämmittää teiltä Seuralaisilta saatu positiivinen palaute ja yhdessä tekemisen tuntu sekä se, että olen saanut tutustua moneen mielenkiintoiseen persoonaan vuoden aikana.

Vuoden vaihtuessa sihteerin tehtävät siirtyvät jälleen eteenpäin, ja itse vaihdan paikkaa rivijäsenistön puolelle. Seuran hallituksessa toimiminen ja erityisesti 125. toimintavuosi jäävät kuitenkin muistoihini elämään yhtenä merkittävänä elämänvaiheena. 150-vuotisjuhlia odotellessa!